

TRGOVINA

Na območju današnje, na novo nastale politično-ekonomske strukture, ki so jo poimenovali Evropska unija, so seveda že dolga stoletja prej potekala tako politične kot trgovske poti. Korenine današnje moderne Evropske unije in njenega zapletenega sestava ter delovanja sega šele v 50. leta prejšnjega stoletja, vendar so evropski očetje, ki so jo zasnovali, iskali svoj temelj na že obstoječih geopolitičnih silnic, ki segajo daleč nazaj v preteklost in našo skupno evropsko zgodovino.

Pogosto so prav gospodarske povezave tiste, ki narekujejo ali pa vsak krojijo tudi politično dogajanja med posameznimi državami ali skupnostmi. Tak primer najdemo prav pri nastanku Evropske unije, ki je bila osnovana po drugi svetovni vojni in s katero so želeli evropski politiki najti trajno ter trdno politično rešitev za mirno sodelovanje evropskih držav namesto dolgoletnih vojn in sporov, ki so prinašale le rušenje in pogube za vse strani.

Kot osnovo in orodje za doseg tega cilja so na začetku vzeli prav gospodarske interese največjih držav, kot sta Francija in Nemčija, ki sta leta 1951 podpisali pogodbo o skupni politiki premoga in jekla. S tem se je začela dolga in precej uspešna pot današnje Evropske unije, ki se je razvila v močno politično in ekonomsko silo v globalnem političnem prostoru.

Kot to dobro razloži dr. Gosar: »Današnja resničnost na področju (svetovnega) gospodarskega razvoja: ni več ovir pri prehodu meje oziroma meje sploh ne obstajajo več; vpliv globalizacije na vsakdanje življenje in gospodarstvo, vključno z angleščino; svetovi Billa Gatesa; borba za ruske energente; težnje k vzpostavljanju, vsaj delno, svetovne podlage za ceneno delovno silo po zgledu Kitajske; večkulturni svetovi so se že zgodili v naših narodnih gospodarstvih. Pri tem je potrebno upoštevati pet pravil globalizacije: 1. vlaganja in kapital nimajo korenin; 2. tržno gospodarstvo je ohlapno, upravni in politični ukrepi omejeni; 3. proizvajalci narodnega gospodarstva so pogosto transnacionalne združbe; 4. narodni gospodarski velikani izgubljajo svoj položaj; 5. homogene prostorske

strukture, ki so včasih uvajale raznovrstnost, se združujejo, lokalne identitete so v nasprotju s trendi in poskušajo varovati svoje mesto.«

Poleg političnega razvoja pa je trgovina pogosto igrala pomembno vlogo pri prepletanju in stiku različnih kultur, družb, veroizpovedi in jezikov. Lahko bi rekli, da so trgovinske poti na evropskem območju, ki so v večini potekale v dve smeri, od juga proti severu in od vzhoda proti zahodu, delovale kot neke vrste predhodnice današnjega turizma. Preko trgovanja so se ljudje prišli v stik s tujimi kulturami in navadami, ki so se s časoma lahko »prijele« in tudi ostale. Veliko tovrstnih primerov je vidnih še danes predvsem v jeziku, kjer so ostali dokazi o prepletanju naše kulture z drugimi. Tako na primer je beseda »čaj« našla svoj prostor v številnih evropskih neevropskih jezikih, saj tako rastlina kot beseda izvirata iz daljnega zahoda, ki pa se je že pred stoletji preko trgovinskih poti prenesel tudi na ta del sveta. Danes smo še vedno priča gospodarskemu sodelovanju različnih držav in kultur, kar tudi danes pripomore k boljšemu spoznavanju različnih navad in jezikov, vendar je treba poudariti, da je poudarke v Evropski uniji vedno bolj tudi na medkulturnem dialogu in integracijskimi evropskimi procesi, ki naj bi omogočali bolj poglobljeno poznavanje svojih evropskih sodržavljanov ter strpno koeksistenco.